

[Bodil Koch.]

føles, som om man stillede det spørgsmål til sig selv: hvilke mål er det, vi sigter imod? Hvordan undgår vi at gøre fejl, der måske siden vil vise sig at være mere eller mindre skæbnesvangre? Men anderledes kan det jo ikke være.

Ministeren ønsker allerede nu det specielle problem om en større fleksibilitet i fordelingsforholdet i kunststøtteordningen drøftet. Hertil kan jeg tilsige en positiv støtte. Der er utvivlsomt noget at ændre. Bl. a. mener jeg, at 3 års stipendierne, som nu ensidigt gives til det, man kalder „yngre, lovende kunstnere“, sikkert bør ændres. Måske er det ofte de 40—50-årige kunstnere, der har mere brug for det, og måske skal vi bort fra de fikserede antal af den art stipendier til fordel for flere arbejdsstipendier og produktionspræmier.

Jeg er også enig med ministeren i, at vi i udvalget må drøfte hædersgaverne og de faste finanslovsydelse. Selv om disse ikke hører under denne lov, er der dog en indre sammenhæng med denne lovs problematik.

Der er en række andre spørgsmål, der har trængt sig på. Vi har i min tid i kulturministeriet fået talrige henvendelser fra forskellig side om en udvidelse af loven, om mere hensyntagen til eller måske en inddragning af de ypperste blandt oversættelse, og hvorvidt man skulle tage børnebogsforfattere, essayister osv. ind under loven. Men alt dette må vi tage op, når loven skal til virkelig revision.

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi ønsker en så god kunstfondlov som muligt og en så bred og sund kunstformidling som overhovedet muligt. Det er i og for sig ejendommeligt, at alle disse ord om kunstformidling, kulturformidling osv. meget let misbruges og slides. Men der ligger alligevel en vældig realitet i den kendsgerning, at i samme grad, som vi her i folkettinget enigt ønsker at give videre arbejdsrammer og gode muligheder for vore kunstnere, i samme grad er det vigtigt, at der også ude i befolkningen, hvad jeg tror på mange måder er ved at ske, kommer en virkelig forståelse for, hvad

det betyder at have aktive og gode kunstnere. Men al krampagtig form for kulturpolitik må vi undgå. En god og levende debat håber jeg vil finde sted, og jeg vil blot slutte disse bemærkninger med at sige til ministeren, at fra vort partis side kan vi stemme for denne 1 års udskydelse. Jeg er glad over, at det kun er en 1 års udskydelse af kunstfondrevisionen. Vi vil stemme for den, og vi vil ved den kommende virkelige revision stille os positivt til en udvidelse og bedre udformning af kunstfondloven.

Ellen Strange Petersen: På den konservative folketingsgruppes vegne skal jeg tiltræde lovforslaget om at udskyde lovens revision 1 år. Ministeren for kulturelle anliggender har i sin fremsættelsestale udtalt, at en egentlig principdebat om fondet også bør udsættes; men samtidig anfører han en lang række betragtninger om fondets virksomhed, der gør det naturligt også for ordførerne her i dag at komme med nogle udtalelser, der kan indgå i overvejelserne, inden der fremsættes revisionsforslag.

Mit parti har medvirket til kunstfondloven, og vi vil fortsat gerne arbejde for at støtte kunsten og fremme kunstforståelsen. Der var lige efter kunstfondets start visse mislyde, der vakte mishag hos store dele af befolkningen. Ganske enkelte modtagere optrådte udfordrende, så det måtte give genlyd. Men der er grund til at mene, at kunstfondets arbejde stort set har været til gavn for store grupper kunstnere og utvivlsomt også har medvirket til øget kunstinteresse ud over landet. F. eks. er der i 1966-67 indkøbt 769 arbejder af bildende kunstnere for godt 600.000 kr., og der er givet en lang række bevillinger til udsmykningsopgaver. Denne side af kunstfondet er nyttig både for kunstnerne og for kunstens kunder, befolkningen. Dog tror jeg, at kommunerne må mere ind i arbejdet på et tidligere tidspunkt, så de får mulighed for selv at vælge. Til forfattere er der ydet en række produktionspræmier og arbejdsstipendier, der supplerer forfatterens ind-